

Isten tisztelte A zsoltárok könyvében

SZOMBAT DÉLUTÁN

E HETI TANULMÁNYUNK: Zsoltárok 20:4; 49; 54:8; 73; 78:1-8;
90:1-2; 100; 141:2

*„Mily szerelmetesek a te hajlékaid, Seregeknek Ura! Kívánczok, sőt emész-
tődik lelkem az Úrnak tornácai után; szívem és testem ujjongnak az élő Isten
felé” (Zsolt 84:2-3).*

A héber szó, amit így fordítunk: „zsoltárok”, abból a gyökből ered, ami azt jelenti, hogy „hangszerkísérettel énekelni”. A zsoltárok tulajdonképpen énekek voltak, és szerves részét képezték az izraelita istentiszteletnek. A szöveget (a zsoltárokat) ismerjük, ám a hangszerelés időközben feledésbe merült, pedig milyen nagyszerű lenne, ha az eredeti nyelven, azzal a kísérettel hallhatnánk, ahogyan először énekelték!

A zsoltárok tartalma igen gazdag és mély, számos témakört és érzelmet érintő, Izráel történelmétől kezdve a zsoltáros legtitkosabb, személyes fájdalmáig. Ilyen értelemben hozzánk is szólnak ezek az énekek, hiszen az egyház is része az Izráelig visszanyúló történelemnek, és nekünk is megvannak az egyéni panaszaink. Valószínűtlen, hogy előbb-utóbb ne tapasztalnánk A zsoltárok könyvében kifejezett gondokhoz hasonlót. Ugyanakkor a versekben megfogalmazott reménységben mi is fogózót találhatunk.

A héten A zsoltárok könyvét tanulmányozzuk, a benne foglalt témakörök közül néhányat. Megvizsgáljuk, hogyan kapcsolódnak az istentisztelethez ezek a kérdések, és ez milyen jelentőséggel bír ma számunkra.

IMÁDJUK A TEREMTŐ URAT!

Az Istent dicsőítő zsoltárok bemutatják Istent, kifejezik, hogy miért is méltó a tiszteletünkre. Hirdetik hatalmas voltát, és arra szólítják a hívőket, hogy örömmel tiszteljék, dicsőítsék Őt.

Milyen közös vonást találunk a következő példákban? Zsolt 90:1-2; 95:1-6; 100

Zsoltár 19 szintén a Teremtő Istent magasztalja. Mi az üzenetének lényege, és miért olyan különösen fontos ez számunkra ma, amikor sokan arra hivatkoznak, hogy egyedül a véletlennek köszönhető a létezésünk, az irányítatlan természeti erők hatására alakultunk ki?

Figyeljük meg, a zsoltáros előbb arról ír, hogy Isten dicsőségét hirdeti az égbolt, majd közvetlen ezután a Szentírásra utal. A gyors váltás szándékos volt. Olvassuk el még Jn 1:1-3; Kol 1:16-17; Zsid 1:1-3 verseit! Milyen fontos igazságot hangsúlyoz a zsoltáros?

A világot a szavával életre hívó Isten nem más, mint aki az emberiség életét szabályozó erkölcsi, fizikai és társadalmi törvényeket adta. Az Ószövetség egyértelműen kimondja, hogy Isten a világ Teremtője, ugyanakkor tőle származnak az írott törvények is. Az Újszövetség írói Jézus Krisztusban látják a Teremtőt és a Törvényadót, Ő a testté lett Ige, aki teremtményei között élt, hogy bemutassa nekik az Atyát és meghaljon helyettük, ezért egyedül Ő méltó a csodálatra és imádatra.

Tehát *A zsoltárok könyvében* találjuk az istentisztelet egyik alapelvét, azt, amit az első angyal üzenetében is olvasunk (Jel 14:7). Azért imádjuk az Urat, mert Ő a Teremtő, ehhez pedig közvetlenül kapcsolódik megváltói szerepe (Jel 14:6). Teremtő és Megváltó - ha ez nem elég ok arra, hogy dicsőítsük és imádjuk, akkor vajon mi lenne az?

Hogyan ismerhetnénk meg jobban az Urat a teremtett világ által?

A SZENTÉLYBEN FOLYÓ ÍTÉLET

Több zsoltárt az istentisztelet alkalmára írtak, de találunk közöttük olyan imádságokat is, amelyeket az egyes emberek személyes gondjai és szenvedései ihlettek. E fájdalmas hangú énekek általában bemutatják a problémát, elhangzik a szenvedő segélykérése, aki ugyanakkor kifejezi Isten iránti bizalmát is, amit azután meg is indokol.

A 73. zsoltár írója haragszik, mert a gonoszok sora jól megy, kényelmesen élnek, míg ő igazságtalanságot szenved.

Olvassuk el a 73. zsoltárban foglalt panaszokat! Mi történt, ami megváltoztatta a zsoltáros viszonyulását a problémához? Adventistaként milyen üzenetet találunk ebben, ami kapcsolódik Krisztusnak a menyeyei szentélyben végzett szolgálatához, az Istenről szóló igazsághoz, valamint a megváltási tervhez, amit Krisztus szolgálata mutat be (lásd még Dán 7:9-10, 13-14, 25-26)?

A *zsoltárok könyvében* – miként az egész Bibliában – az ítélet kétélű kardhoz hasonlítható: a megérdemelt büntetést végrehajtja azon, aki gonosz, az elnyomott és alázas embert pedig védi (Zsolt 7:10-11; 9:8-13; 75:3; 94:1-3, 20-22; 98:9). Zsolt 68:25 azt érkeleteti, hogy a bűnösök figyelik, amint Isten hatalmas diadalmenettel vonul be a szentélybe. Trónjának szimbóluma a szentek szentjében álló szövetség ládája, ami az ítéletet és a kegyelmet jelképezi. Tehát a szentély, az istentisztelet helye lesz a nehéz helyzetben lévők menedéke.

Itt szintén találkozunk az első angyal üzenetében is visszhangzó témával, az ítélettel: „Ezt mondván nagy szóval: *Féjétek az Istent, és neki adjatok dicsőséget: mert eljött az ő ítéletének órája*” (Jel 14:7). Isten azért is méltó az imádatra, mert bízhatunk abban, hogy Ő valóban igazán, igazságosan ítél. Döntései nem is hasonlítanak még a legkiválóbb emberi bíróságok által meghozott ítéletekhez sem, amelyek nem mentesek a tévedéstől, hiányosságtól. E világ gonosztettei, igazságtalanságai és egyenlőtlenségei valóban igazságtételt követelnek Ábel halálától fogva – akinek vére *felkiáltott* a földről (1Móz 4:10) – a mai idón át egészen a bűnös emberi történelem utolsó napjáig. Viszont bízhatunk benne, és ez jó hír, hogy Isten a maga idejében és módján majd mindent helyre tesz, ha mégoly nehéz is ezt meglátni és megérteni most (lásd 1Kor 4:5).

Szembesültünk már igazságtalansággal? Előfordult, hogy mi estünk igazságtalanság áldozatául? Hogyan tanulhatunk meg bízni Istenben, végső és igazságos ítéletében, ami annyira hiányzik most a világból?

„HASONLÓ AZ ÁLLATOKHOZ, AMELYEK KIMÚLNAK”

Mint tudjuk, a világon rengeteg az igazságtalanság. Az emberek viszonylag kis százaléka él fényűző körülmények között, míg hatalmas tömegek számára állandó küzdelmet jelent a puszta létfenntartás. A gazdagok és szegények közötti szakadék folyamatosan növekedni látszik, és ami még rosszabb, a tehetősek általában a szegények kárán válnak még gazdagabbá. Az Úr az egész Bibliában óv a kizsákmányolás és igazságtalanság ellen. Aki nem tér meg mások nyomorgatásának bűnéből, nem hagyja el azt, annak bizony sok mindenről számot kell adnia az ítélet napján!

Olvassuk el a 49. zsoltárt! Hogyan kapcsolódik ahhoz, amit az előző részben olvastunk? Mi a lényege üzenetének? Hol találjuk benne az evangéliumot? Milyen igazi reménységet fejez itt ki a zsoltáros?

Könnyű belefeledkezni a világ dolgaiba, különösen, ha sok mindennel rendelkezik az ember, mint a gazdagok. A zsoltár azonban hangot ad annak, amit mostanra már bizonyára tudunk, hogy a világ dolgai elillannak, ideig-óráig valók, könnyen elvesznek. Amiért megdolgoztunk, amit küzdelmek árán szereztünk meg, amit fontosnak tartunk, mindazt egyik napról a másikra elveszithetjük, elvehetik tőlünk vagy egyszerűen tönkremehet. Mindannyian szakadék szélén élünk, legalábbis ebben a világban. Éppen ezért nagyszerű, hogy nemcsak erre az életre számíthatunk, amint a Biblia többi részével egybecseng ez a zsoltár is rámutat!

Olvassuk el a zsoltár 8-10. verseit! Mi az üzenete ennek a résznek az eddig tárgyaltak fényében? Miként utal ez a szakasz is arra, hogy legyünk akár gazdagok, akár szegények, végeredményben mindannyiunk üdvössége Krisztustól függ?

Előfordult már, hogy irigykedtünk arra, akinek több jutott, mint nekünk? Ha igen, vajon miért fontos az ilyen érzéseket is átadni az Úrnak? Hogyan hatnak a lelki életünkre, Istennel való kapcsolatunkra és általában a hitünkre az efféle érzelmek? Miért segít megszabadulni az irigység zsarnoki uralmától, ha Jézusra, a keresztre és az üdvösségre összpontosítjuk a figyelmünket?

AZ ISTENTISZTELET ÉS A SZENTÉLY

„Mint jóillatú füst jusson elődbe imádságom, s kezem felemelése estvéli áldozat legyen” (Zsolt 141:2). Honnan merítette hasonlatait a zsoltáros? Mire mutat rá ebben a versben?

A teljes ószövetségi szentélyszolgálat középpontjában az áldozat állt. A rendszer célja az volt, hogy előre mutasson Jézusnak az egész emberiségért vállalt halálára, még ha a gonosz annyira el is ferdítette magát az áldozat fogalmát, hogy voltak, akik saját gyermekeiket is feláldozták, mert azt hitték, így csillapíthatják a haragvó isten (vagy istenek) dühét. Isten terve szerint az áldozatnak azt kellett volna bemutatnia, hogy mennyire hiábavaló is a saját érdemünk, azzal nem menthetjük meg önmagunkat; a bűnért egy ártatlan áldozatnak kell az életével fizetnie; az Úrnak megvolt a terve arra, miként bocsáthat meg a bűnösöknek, megtisztítva és kegyelemmel elfogadva őket. Nem csoda tehát, hogy az Izráel istentiszteletében központi szerepet kapó zsoltárok közül több is a szentélyszolgálatból vett képeket és példákat tartalmaz (lásd Zsolt 20:4; 43:4; 51:21; 118:27; 134:2; 141:2).

Időzzünk még a szentélynél! Beszéljünk az állatáldozatokról, a papok szolgálatáról, az udvaron álló tárgyokról, a szentélyről és a szentek szentjéről! Milyen igazságra mutat rá Jézus értünk végzett munkájával kapcsolatban a földi rendszer, ami csak egy bizonyos ideig tartott? Miért olyan lényegesek ezek az igazságok az istentiszteletünk szempontjából?

Olvassuk el Zsolt 40:7-9 és Zsid 10:1-13 verseit! Hogyan kapcsolja össze Pál Zsolt 40:8 versét az áldozati rendszerrel?

A zsidókhöz írt levél írója rámutat, hogy üdvösségünket nem az állatok halála, hanem Krisztus biztosítja. Csakis Krisztus által lehetséges igazi bűnbocsánat. Az egész földi áldozati rendszer csupán előrevetítette azt, amit Jézus az emberiségért tett. Pál azt fejtegette hallgatósága előtt, akik valószínűleg Jézusban hívő zsidók voltak, hogy tekintetüket a földi rendszerről elfordítva figyeljenek Jézusra, Őt imádják. Másként fogalmazva: a szentélyszolgálat egésze Krisztusra mutatott előre, ezért a hívőknek már a jelképtől a valóság felé kell tekinteni, Jézusra és szolgálatára figyelve, amit engesztelő halála után a mennyei szentélyben értük végez.

Mit tehetünk azért, nehogy az istentiszteletet és az ahhoz kapcsolódó dolgokat tartsuk a legfőbb célnak? Hogyan győződhetünk meg róla, hogy istentiszteletünk Jézusra és értünk végzett munkájára mutat?

NEHOGY ELFELEDJÜK!

A hosszabb zsolttárok közül a 78., 105. és 106. zsolttárt énekelték annak emlékeztére, ahogyan Isten a múltban vezette Izráelt.

Zsolt 78:1-8 szakasza szerint miért nem akarta az Úr, hogy a nép elfeledkezzen történelméről (lásd még 5Móz 6:6-9; 1Kor 10:11)? Hogyan alkalmazhatjuk ugyanezt az elvet saját viszonyaink és tapasztalataink között, amelyek ugyancsak eltérnek az övékétől?

Isten a történelem által is kinyilatkoztatja önmagát. Azonban minden nemzedéknek a történelemre alapozva meg kell szereznie saját tapasztalatát. Ezért nemcsak a zene, hanem Isten Igéjének az istentisztelet keretein belül való hirdetése is fontos úgy a régi, mint az új nemzedék számára, hogy el ne feledkezzenek a múltban tapasztalt isteni vezetéről. Zsoltár 78 figyelmeztet: a történelemnek nem szükséges feltétlenül megisméltódnia, ugyanakkor szívet melengető módon emlékeztet arra is, hogy Isten milyen kegyelemmel bánt tévútra tért népével. A fogadalom egyben felszólítás: „*a jövő nemzedéknek is elbeszéljük az Úr dicséretét, hatalmát és csodáit*” (4. vers). Zsolt 105:2 arra szólít, hogy „*Énekeljétek néki, beszéljétek el minden ő csodatételét.*”

A leghosszabb, a 119. zsolttár gyakran visszatérő refrénje így hangzik: „*taníts meg a te rendeléseidre!*” Ez is arra utal, hogy a Szentírás alapvetően fontos az istenfélő és igaz élet tanítása szempontjából. Pál szintén ezt a gondolatot fejtegeti, amikor fiatal munkatársát, Timóteust tanácsolja: „*A teljes írás Istentől ihletett és hasznos a tanításra, a feddésre, a megjobbításra, az igazságban való nevelésre*” (2Tim 3:16). Pál buzdítja Timóteust, hogy „*Hirdesd az igét*” (2Tim 4:2). Az istentisztelet keretein belül az Ige hirdetésének elhanyagolása gyengíti az evangélium erejét, hogy elérje az emberek szívét, megváltoztassa életüket és gazdagabbá tegye a hívők istentiszteletét.

Hányszor fordult elő, hogy az Úr nagyszerű, csodálatos dolgot tett az életünkben, de arról megfeledkezve a következő nehéz helyzetben mégis félelem vett erőt rajtunk, nem volt elég hitünk? Hogyan tanulhatunk meg állandóan emlékezni arra, ahogyan Isten vezette az életünket? Miért olyan fontos erre törekedni?

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA:

Ellen G. White: *Patriárkák és próféták*. Budapest, 1993, Advent Kiadó. „A teremtés” című fejezete; Ellen G. White: *Előtted az élet. Nevelés*. Budapest, 1992, Advent Kiadó. „Költészet és ének” című fejezete.

„A zsoltárok könyve egyedülálló szerepet tölt be a Bibliában... [A zsoltárok] jelképezik a Szentírásban Izráel vallási életének szívverését. A szövetséges nép az imákat tartalmazó könyvben találta meg a menny felé vezető lépcsőt, ami az emberi gyötrelem és szenvedés legmélyétől átível az Istennel való kapcsolat legnagyobb örömeinek magasságáig. Panaszszoltárok és kétségbeesett kiáltások váltakoznak a hálaadó és dicsőítő énekekkel... Talán az ember és Isten közötti élő párbeszéd a mélyebb oka annak, hogy miért tartják Isten keresői minden korban A zsoltárok könyvét a héber Biblia felbecsülhetetlen értékű gyöngyszemének.” Továbbá, ezekben „Isten feltárja saját szívét... Ihletett példákat találunk bennük arra nézve, hogy Isten elvárása szerint hogyan válaszoljunk hittel arra, amikor kinyilatkoztatja önmagát és elbeszéli tetteit Mózes könyveiben” (Hans K. LaRondelle: *Deliverance in the Psalms*. Berrien Springs, Mich., 1983, First Impressions. 3-4. o.).

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

1. Egy dolog bízni Isten utolsó ítéletében - bízunk kell ennek reményében és ígéretében. Ugyanakkor vajon ez azt is jelenti, hogy most felesleges fáradozni az igazságos ítéletért, az igazságért, hiszen végül Isten majd úgymint mindent helyre tesz? Hogyan lehet kellő egyensúlyt tartani aközött, hogy egyrészt törekszünk az igazságra, másrészt viszont tudjuk: egy nap majd Isten mindent megítél?
2. Beszéljünk még a szerdai tanulmány utolsó kérdéséről az istentisztelettel és a gyülekezeti istentisztelet formáival kapcsolatban! Hogyan történhet meg, hogy a zene, az igehirdetés, a liturgia stb. öncélúvá válik, és nem eszköz lesz, ami az Úrra irányítja a figyelmet? Előfordulhat, hogy egy bizonyos dolog szimbólumait összetévesztjük azzal, amit jelképeznek. Hogyan védekezhetünk ennek veszélye ellen istentiszteleteinken?
3. Hogyan lehetne istentiszteleteinket még jobbra tenni, hogy minden részletében valóban Krisztusnak adjunk dicsőséget?
4. Soroljuk fel néhány kedves zsoltárunkat! Mi az, amit annyira szeretünk bennük? Mit árulnak el az Úrról?

TÚRMEZEI ERZSÉBET: OTTHONOM

Otthonom a templom.
Ajtaján belépve mindig hazaérek.
Ismerősen csendül fülembé az ének.
Mintha minden hangja simogatás lenne!
Égi Atyám keze simogat meg benne.

Megterített asztal.
Éhező mellőle sohse kel fel éhen.
Megelégedhetik mennyei kenyéren:
Élet kenyérével, élet italával,
Igében, szentségben Krisztussal magával.

Mesterem műhelye.
Azért keresem fel, hogy kezébe vegyen,
hogy régi emberből új emberré tegyen:
hogy amíg templomát látogatom híven,
templommá formálja egész bűnös szívem.

Otthonom a templom.
Mennyei otthonom halvány földi mása,
drága tükörképe, szent hívogatása.
Míg egykor mennyei hajlékod befogad,
köszönöm, Istenem, földi hajlékodat!